

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Krajský súd v Bratislave**, Justičná pokladnica, Záhradnícka 10, 813 66 Bratislava, proti žalovanému: **JUDr., P., M., D.X.**, B. správca konkurznej podstaty **A., a.s., N.**, IČO: X., zast. **JUDr. P.K.**, advokát, **P.X., D.S.**, **o určenie pravosti pohľadávky**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Cbi 16/2007 zo dňa 26. apríla 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Cbi 16/2007-22 zo dňa 26. apríla 2007 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** tomuto na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 17.1.2007 domáhal určenia, že ním prihlásená pohľadávka v konkurznom konaní vo veci úpadcu **A., a.s., N.**, IČO: X. vo výške 3.000,- Sk je oprávnená a zistená a je pohľadávkou proti podstate. Pohľadávka vznikla na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 13 Cbi 17/04-39 zo dňa 2.11.2004 a predstavuje trovy konania – súdny poplatok vo výške 3.000,- Sk. Prvostupňový súd mal preukázané, že Krajský súd v Bratislave. rozsudkom č.k. 13 Cbi 17/04-39 zo dňa 2.11.2004 uložil v zmysle ust. § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení, žalovanému povinnosť zaplatiť 3.000,- Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet Krajského súdu v Bratislave. Voči citovanému rozsudku podal žalovaný odvolanie v časti výroku o jeho povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Najvyšší súd Slovenskej republiky

uznesením č.k. 2 Obo 36/05 zo dňa 27.6.2005 rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil. Žalobca konkurznou prihláškou zo dňa 11.7.2006, správcovi konkurznej podstaty doručenou dňa 17.6.2006 prihlásil do konkurzu vykonateľnú pohľadávku v sume 3.000,- Sk, ako pohľadávku proti podstate. Žalovaný pohľadávku proti podstate neuznal s odôvodnením, že pohľadávka je vylúčená z uspokojenia v zmysle ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV, podľa ktorého z uspokojenia sú vylúčené trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s konkurzom. Podľa ust. § 137 O.s.p. za trovy konania sa považuje aj súdny poplatok. Prvostupňový súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že tieto trovy konania nemôže zahrnúť do rozvrhu, pretože v súlade s ust. § 25 ods. 2 ZKV, trovy konaní súvisiacich s konkurzom, sa považujú za náklady podstaty vtedy, ak podstate vznikol prospech z vedenia sporu a to najviac do výšky tohto prospechu. Nákladom podstaty sú len poplatky za konania vedené správcom. V predmetnej veci je nesporné, že konkurznej podstate nevznikol žiaden prospech z vedenia tohto sporu a taktiež, že nejde o súdny poplatok za konanie vedené správcom, to znamená, že nejde o konanie, kde je správca konkurznej podstaty žalobcom a kde by v prípade úspechu vznikol konkurznej podstate prospech z jeho vedenia, ako má na mysli ust. § 25 ods. 2 ZKV. Krajský súd preto dospel k záveru, že správca konkurznej podstaty postupoval správne v súlade s ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV, kde k pohľadávke žalobcu zaujal negatívne stanovisko, nakoľko takáto pohľadávka je v konkurznom konaní vylúčená z uspokojenia. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca a má za to, že poplatková povinnosť vznikla dňa 19.7.2005 nadobudnutím právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 13 Cbi 17/04-39 zo dňa 2.11.2004. Keďže konkurz bol vyhlásený dňa 13.4.2000, ide o pohľadávku proti podstate z dôvodu, že vznikla po vyhlásení konkurzu (§ 31 ods. 3 písm. a/) a je splatná v priebehu konkurzu. Súdny poplatok, ktorý bol žalovanému vyrubený, nie je možné považovať ani za mimozmluvnú, ani za zmluvnú sankciu v zmysle § 33 ods. 1 písm. d/ ZKV, ako sa na to odvoláva žalovaný. Súdny poplatok bol vyrubený žalovanému za poplatkový úkon na základe § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. V prípade, keď je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel. (a tak tomu v konaní, v ktorom bol vynesенý rozsudok pod č.k. 13 Cbi 17/04-39 zo dňa 2.11.2004 bolo), obligatórne podľa výsledku konania poplatok alebo jemu pomernú časť zaplatí žalovaný, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Žalobca má na základe vyššie uvedeného za to, že

pohľadávka bola uplatnená riadne, včas a správne, pretože konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený dňa 21.12.2004 a že má byť uspokojená v priebehu konkurzu. Žalobca poukazuje na právny názor NS SR v rozhodnutí 2 Obo 36/05 a 2 Obo 236/2006. Navrhol preto napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobe vyhovieť.

Žalovaný sa na odvolanie nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa ust. § 23 ods. 3 ZKV kto popiera vykonateľnú pohľadávku, musí toto stanovisko uplatniť podľa povahy pohľadávky buď na súde, alebo na príslušnom správnom orgáne v lehote určenej súdom.

Podľa ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV z uspokojenia sú vylúčené trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s konkurzom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ak je veriteľovi popretá vykonateľná pohľadávka, žalobu na súde alebo návrh na správnom orgáne, ak vec nepatrí do rozhodovacej právomoci súdu, podáva ten, kto vykonateľnú pohľadávku poprel. Väčšinou to bude správca konkurznej podstaty, ale môže to byť aj iný konkurzný veriteľ. Správca môže popierať aj pohľadávku, ktorá vyplýva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu.

V danom prípade sa žalobca žalobu domáhal určenia, že ním prihlásená pohľadávka u žalovaného vo výške 3.000,- Sk, ktorá vznikla na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave je oprávnená a zistená a je pohľadávkou proti podstate. Krajský súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol z dôvodu, že správca konkurznej podstaty postupoval v súlade s ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožnil s právnym názorom krajského súdu, nakoľko pohľadávku, ktorá predstavuje povinnosť platiť súdny poplatok, nie je možné považovať za trovy podľa ust. § 33 ods. 1 ZKV.

Základnou otázkou je, či ide o vykonateľnú pohľadávku, ktorá podľa § 23 ods. 3 ZKV mal na súde uplatniť ten, kto ju popiera, inak sa taká pohľadávka považuje za zistenú a po práve.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené podľa ust. § 221 ods. 1 O.s.p. rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil tomuto na ďalšie konanie, v ktorom bude jeho úlohou došetriť vyššie uvedenú skutočnosť a vo veci znovu rozhodnúť.

V novom konaní krajský súd s poukázaním na ust. § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 15. apríla 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: